

Een Oog, Twee Ogen en Drie Ogen

Er was eens een vrouw met drie dochters. De oudste werd Een Oog genoemd, omdat ze maar een oog had. De middelste dochter werd Twee Ogen genoemd. Zij had namelijk twee ogen. De jongste werd geboren met drie ogen. Haar naam was Drie Ogen. Omdat Twee Ogen er net zo uitzag als andere mensen, konden haar moeder en zusjes haar niet uitstaan. Op een dag ging ze op een heuvel in het veld zitten en begon daar te huilen. Er verscheen een wijze vrouw. 'Twee Ogen, waarom huil je?' vroeg de vrouw.

Twee Ogen antwoordde: 'Ik huil omdat ik twee ogen heb, net zoals andere mensen. Mijn moeder en mijn zussen kunnen dat niet verdragen. Ik moet vodden dragen en ze geven me de laatste restjes eten. En wel zo weinig, dat ik altijd honger heb.'

'Droog je tranen, Twee Ogen,' zei de vrouw. 'Ik geef je een geit. Deze zal niet opvallen tussen de andere geiten. Vraag de geit of hij je eten wil geven en je zult eten krijgen, zoveel je wilt. Als je genoeg gegeten hebt, vraag je de geit het eten te laten verdwijnen.' Toen ging de wijze vrouw weg.

Twee Ogen vroeg de geit: 'Lieve geit, mag ik wat eten?' En prompt stond daar een tafeltje, gedekt met heerlijk eten. Twee Ogen zat ervan te smullen. Daarna zei ze: 'Lieve geit, laat al het eten nu verdwijnen.' En er was niets meer van te zien. Het begon de moeder op te vallen dat Twee Ogen thuis niets meer at. Daarom moest Een Oog met Twee Ogen mee op de dag dat ze met geiten de weide in trok. Twee Ogen maakte er een lange wandeling van. Twee Ogen zei: 'Zus, laten we hier wat uitrusten, dan zing ik een lied voor jou.' Terwijl Twee Ogen zong, viel de oudste zus in slaap. Ze had nog nooit zoveel gelopen.

Zodra ze sliep, at Twee Ogen het eten van de geit. Een Oog had niets gezien. De moeder stuurde de volgende dag Drie Ogen mee. Weer liep Twee Ogen een extra lange wandeling met de geiten. Toen Drie Ogen aangaf dat ze moe was, zei Twee Ogen: 'Laten we hier even rusten.'

Ik zal een lied voor je zingen.' En terwijl ze zong, sloten zich de twee ogen van de jongste zus. Ze leek te slapen. Maar met het derde oog zag ze hoe de geit Twee Ogen eten gaf.

Toen ze het de moeder vertelde, riep deze: 'Die geit moet dood!' En dat gebeurde ook. Twee Ogen was ontroostbaar en zat weer op de heuvel waar ze tranen met tuiten hilde. Opnieuw verscheen de vrouw. 'Mijn moeder heeft de geit gedood,' snikte Twee Ogen. 'Twee Ogen,' zei de vrouw, 'vraag je moeder of je de geit mag begraven. Doe dit voor het huis.' Daarna verdween de vrouw. Van de moeder mocht Twee Ogen de geit begraven.

De volgende ochtend stond er een wonderlijke boom op de begraafplek van de geit. De boom had zilveren takken en droeg gouden appels. De moeder vroeg Een Oog de boom in te klimmen en appels te plukken. Maar wat Een Oog ook probeerde, het lukte haar niet. Toen werd Drie Ogen de boom in gestuurd. Ook Drie Ogen lukte het niet. 'Laat mij het proberen,' zei Twee Ogen.

Ze klom in de boom, waar de appels spontaan in haar schort vielen. Daar kwam een ridder aangereden. 'Verberg je snel,' zei de moeder tegen Twee Ogen. 'We zullen ons voor je schamen, als iemand je ziet.' Het meisje verstopte zich achter de boom. De ridder stopte voor het huis. Met verwondering keek hij naar de boom. 'Van wie is deze boom?' vroeg hij. 'De boom behoort ons', zeiden de zussen. 'We breken een tak voor je af, als je dat wilt.'

Vervolgens klommen ze in de boom. Maar een tak afbreken, dat lukte ze niet. 'Wat bijzonder, dat die boom van jullie is, terwijl jullie er niet in slagen er een tak uit te halen,' grapte de ridder. Op dat moment kwam Twee Ogen tevoorschijn. Ze had al haar moed bijeengeraapt. 'Ik zal een tak voor je plukken,' zei Twee Ogen. Ze klom in de boom en plukte er met gemak een tak met gouden appels uit.'

'Dus die boom behoort jou,' zei de ridder. 'Wat kan ik je geven voor deze tak?' 'Neem me mee naar je kasteel,' antwoordde Twee Ogen. De ridder was onder de indruk van haar schoonheid en nam haar graag mee naar zijn kasteel. Ze kreeg er mooie kleren en ze kon er eten en te drinken zoveel ze wilde. Ze gingen trouwen en werden samen heel gelukkig. De boom had Twee Ogen achtervolgd tot het kasteel. Hier groeide de boom en werd steeds groter en mooier.

Op een dag werd er bij het kasteel aangeklopt. Twee armoedige vrouwen bedelden om eten. Twee Ogen zag dat het haar zussen waren. Ze gaf ze eten en onderdak. De zussen hadden heel veel spijt van hun gedrag en waren heel dankbaar dat Twee Ogen het ze kon vergeven.

